

IZABELA CHAMCZYK
tel. +48 509494891
mail: izabela.chamczyk@gmail.com
www.izabelachamczyk.com

fot. Michał Mutor

BIOOGRAM

Malarka - performerka - video artystka. Tworzy sztukę procesualną, sensualną, nawiązującą do seksualności i cielesności. Pracuje w wielu mediach redefiniując ich granice, konfrontuje się i angażuje w żywy kontakt z odbiorcą dotykając przy tym silnych emocji. Stworzyła sformułowanie MALARSTWO PERFORMATYWNE, łączące w sobie obraz z odbywającym się w czasie performance. Jej projekty łączą sztukę z edukacją i aktywizmem społecznym, co pokazuje jej zaangażowanie w działania mające na celu zwiększenie dostępu do sztuki i poszerzanie świadomości społecznej poprzez praktyki artystyczne.

Trzykrotna stypendystka MKiDN, finalistka konkursów min: Fundacji Vordemberge - Gildewart w MOCAK’u, APH, Biennale malarstwa Bielska Jesień, konkurs im. E. Gepperta we Wrocławiu, Triennale Młodych w Oronsku.

Wystawy i działania indywidualne oraz zbiorowe w takich galeriach jak: Foksal, MPZ czy MSN w Warszawie, SCC w Isfahanie (Iran), Galerii Entropia we Wrocławiu, CSW w Olsztynie, PGS w Sopocie, BWA w Zielonej Górze, Labirynt w Lublinie, MCSW w Radomiu, CSW w Toruniu, Instytut Polski w Dusseldorfie (Niemcy); Musrara festiwal (Izrael), Hamar Performance festiva (Norwegia), Videofenster festiwal wideo w , Kolonia, (Niemcy).

Prace w kolekcjach min: MNW we Wrocławiu, MN w Lublinie, MCSW Elektrownia w Radomiu, Imago Mundi Collection, Włochy, PKO Bank Polski, Ergo Hestia, Dolnośląska Zachęta Wrocław, Archiwum Performensu MSN w Warszawie.

OBSZAR ZAINTERESOWAŃ

Głównym obszarem moich zainteresowań jest proces, przemiany i czas. Moja sztuka prowokuje do dialogu i interakcji z widzem. Angażuję się w projekty, które stawiają widza/ki w sytuacji bezpośredniej konfrontacji z moimi pracami, zachęcając go do refleksji nad własnymi przekonaniami i doświadczeniami.

Jestem artystką tworzącą na granicy mediów: malarstwo-performance-videoart. Moje zainteresowania obejmują eksplorację tematów takich jak: wolność artystyczna, relacje międzyludzkie, procesualność, przemiany w ludzkim ciele i umyśle oraz emocje. Interesuje mnie w jaki sposób sztuka może być wykorzystywana jako sposób na badanie tożsamości w kontekście zmian społecznych i politycznych.

Intrygują mnie obszary nieznane, przekraczanie granic, osiąganie satysfakcji z drobnych doświadczeń, stwarzanie sytuacji skrajnych i emocjonalnych na granicy wytrzymałości zmysłów, subtelnych i jednocześnie rozbrajających. Czerpię inspirację z codziennych doświadczeń i emocji, które przekładam na ekspresyjne, często intensywne formy wizualne, używając przy tym różnorodnych materiałów i technik. Swoją twórczością staram się przełamywać granice między sztuką a życiem, co czyni moje prace autentycznymi i głęboko osobistymi.

MOTYWACJA WZIĘCIA UDZIAŁU W NABORZE

Motywacją do wzięcia udziału w naborze “Otwieramy się” w CSW Zamek Ujazdowski jest pragnienie, aby moja sztuka stała się częścią dialogu o współczesnej roli artysty i instytucji kultury w społeczeństwie. Projekt “GŁOWY DO WYCIERANIA”, który miał zostać zrealizowany w Galerii Vauxhall w Krzeszowicach, jest bezpośrednią odpowiedzią na moje indywidualne doświadczenie cenzury i ograniczeń wynikających z lokalnych zmian politycznych.

Udział w naborze jest dla mnie szansą na realizację tego projektu, wypowiedzeniem i nadzieją na wzbudzenie dyskusji na temat granic wolności artystycznej i funkcji sztuki oraz instytucji kultury w dzisiejszym świecie. Dyskusja taka może być wentylem bezpieczeństwa dla skumulowanego społeczeństwa, niewypowiedzianych emocji na ten temat. Przestrzeń CSW, będąca jedną z najważniejszych platform dla sztuki współczesnej w Polsce, oferuje wyjątkową okazję do przyciągnięcia uwagi szerszej publiczności i wzmocnienia głosu artystów w kluczowych kwestiach dotyczących wolności wyrazu, autonomii sztuki i krytycznego myślenia.

Performnca SKRUSZONE odbył się w Galerii Ewa Opalka i Fundacja Razem Pomoja w Warszawie w maju 2024.

Działanie odnosiło się ofiar przemocy i ich siły, którą odnajdują w sobie, aby wydostać się z uwikłania relacji przemocowej. Przedstawiał jak łatwo uwikłać się w przemocową relację, a ciężko się z niej wydostać. W tym działaniu ubrana w czerwoną suknię (kolor silnych emocji, agresji ale i siły) związałam, spętałam, sobie nogi sznurem. Szłam przed siebie przez stosy szklanych naczyń, tłukąc je i raniąc nimi stopy. Gdy znalazłam większy, utłuczony kawałek szkła użyłam go do uwonienia się, co nie było tak łatwe ja wcześniejsze zasznurowanie się. Przecinałam z wysiłkiem kolejne warstwy sukni, które rozwijały się jak kwiat, wylewały na zewnątrz jak wnętrzości, jak emocje. Raniąc ręce dostałam się do sznura, którym związałam sobie nogi. Przeciełam go i uwolniłam się, wychodząc z galerii.

Dokumentacja wideo dostępna pod linkiem: <https://izabelachamczyk.com/skruszone/>

fot. Galeria Ewa Opalka

fot. Galeria Ewa Opalka

Wystawa indywidualna pt.
“PUSH&PULL”, Galeria XX1,
Warszawa 2024.

Wystawa odnosiła się do przemocy psychicznej i manipulacji wobec kobiet . Była ona moim subiektywną i znaną autopsji wypowiedzią na ten temat.

Składała się z: cyklu ponad dwustu odbitek srebrowych na starych papierach barytowych pod tym samym tytułem co wyżej. Fotografie przedstawiały ubezwłasnowolnione, nagie kobiety zaplątane w rajstopy. Instalacji stworzonej z ponad 1400 plastikowych wizerunków dopochwowych, tworzących prawie niewidzialną chmurę. Kobiety ulegające przemocy psychicznej też są prawie niewidzialne, bo takiej przemocy nie widać.

Ponadto zaprezentowałam instalację pt. GHOSTING składającą się z odbitek graficznych na wielkich półprzezroczystych szyfonach, które delikatnie poiewały w przestrzeni galerii, ukazując przenikające się nawzajem ciała kobiet.

Na wystawie znalazły się również dokumentacje moich dwóch performansów: KAŻDE 5 MINUT, który odbył się na BIG BOOK FESTIVAL w 2023 w Warszawie i odnosił się do samotności; oraz BOŻE CIAŁO, który zaprezentowałam na XII Tyskim Festiwalu Performance w 2023 roku, a który poruszał temat praktyk BDSM. Zaprezentowałam też cztery obrazy - wyzierające boleśnie strukturami farby oraz gwoździami z płócien. Wystawa swoim delikatną aranżacją, a zarazem mocnym przekazem była głosem nie tylko moim, ale wielu kobiet, którym się wmawia, że przemoc psychiczna nie istnieje.

fot. Bartosz Górka

Wystawa indywidualna pt. TOX-
IC, Galeria Foksal, Warszawa,
2021/2022.

Przygotowania do wystawy trwały kilka lat. Znałam odnalazłam formę i medium, które połączyły statyczne malarstwo z żywym performance, musiałam przeprowadzić wiele eksperymentów, wypróbować wiele technik, sprawdzić ogromną ilość mediów. Obrazy są stworzone z samej farby, delikatnie usztywnionej żywicą epoksydową.

Farby performują, czyli wychodzą z obrazu, wybuchają, wiją się, ściekają i w ostrej ostrości zastają, ale z czasem - giętkie i kruche, znowu zmieniają swoją formę. Nazywałam je "malarstwem performatywnym".

Wystawa TOXIC prezentowała cykl 11 obrazów o wymiarach 100x100cm. Tytuł odnosi się do toksyczności użytej farby, toksycznych relacji, toksycznego środowiska w jakim często jesteśmy zmuszeni przebywać.

Część cyklu powstawała w czasie pandemii, czasie toksycznym nie tylko dla ciała ale i dla umysłu.

Dwa obrazy z tego cyklu zostały zakupione do kolekcji państwowych: Muzeum Narodowe w Lublinie oraz Muzeum Narodowe we Wrocławiu.

fot. Maria Krawczyk

fot. Izabela Chamczyk

fot. Alireza Labeshka.

Performance TORN, zrealizowany w ramach rezydencji w Galerii SCC w Isfahanie, Iran, 2015, we współpracy Farzad Azimbeik, kuratoro Alireza Labeshka.

Dokumentacja wideo dostępna pod linkiem: <http://izabela-chamczyk.com/en/torn-2/>

Do działania użyliśmy granatów - których nazwa w języku polskim jest dwuznaczna (w ang. pomegranat - owoc i hand grenade – granat ręczny) oraz koloru niebieskiego - dokładnie takiego jakim są pomalowane meczety w Isfahanie, w którym odbyła się akcja. Jednocześnie są to kolory, których często używam w moich performance'ach. Owoc granatu w kulturze Irańskiej symbolizuje dziewictwo, jest to także święty owoc podarowany przez Boga ludziom, często tego motywu używano w kompozycji perskich dywanów.

W Iranie kobietom nie wolno uprawiać performance, ja otrzymałam zgodę, ponieważ byłam obcokrajowczynią. Działanie musiało przejść przez Irańską cenzurę, jednak udało nam się w nim przemycić treści wolnościowe i antyreżimowe.

Uruchomiliśmy ludzi do działania, wzbudziliśmy w nich wolę walki i wspólnoty. Farzad sokiem z granatów napisał na płótnie w języku Farsi wyraz RAZEM, po czym w przestrzeń performance'u wtargnęła publiczność i zaczęła rozbijać granaty o ścianę ze wzmożoną siłą.

fot. Alireza Labeshka.